

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א
המעשה עם הבחינות

מעשה י"ג
משבעה בעטלערס
(6)
גליון 140

שבת שלום, קוראים יקרים!

הבעטלער החמישי שיהיה הויקער (בעל חסוּטֶרֶת) מספר לזוג הקדוש בחתונה על האילן המפלא, שכל החיות מוצאות להן צל תחתיו. "ועל ענפיו ישכנו כל צפרי שמיא". ונפל מחלקת בין האנשים איך הולכים אל האילן. "ובא חכם אחד, ואמר להם: למה אתם חוקרים באיזה צד יילך אל האילן, חקרו מתחלה מי ומי האנשים שיכולים לבוא אל אותו האילן כי אל אותו האילן לאו כל אדם יכול לבוא אצלו, כי אם מי שיש לו המדות של האילן".

מהו האילן הזה? היכן הוא המקום שיש שם תענוג נפלא כזה שכל כך טורחים ויגיעים להגיע לשם?? אנ"ש היו מפרשים שהאילן הזה מרמז על הצדיק, שהוא "אילנא דחיי". הוא נותן חיות חדשה וחיים אמתיים למי שבא בצלו הקדוש. ואצל הצדיק האמתי יש מקום לכל אחד ואחד מכל מקום שהוא. (שזה דבר שרואים ממש בעין שאצל הצדיק יש את כל סוגי האנשים מכל החוגים).

אף כדי להתקרב אל הצדיק באמת, להרגיש את ה"תענוג מפלג מאד להיות שם אצל אותו האילן", צריך לזכות לתקן את המדות, ובעקר להגיע למדת האמת, כי "אמת - הוא גוף האילן".

ואפלו כשכבר זוכים לתקן את המדות בשלמות באמת, עדין אי אפשר ללכת אל האילן לבד, אלא צריך להמתין שגם שאר האנשים יתקנו מדותיהם, עד שלא יהיה ביניהם שום מחלקת באיזה דרך הולכים, אלא ילכו כלם יחד אל האילן. פי כדי להתקרב לצדיק בשלמות צריך שיהיה בין אנשיו אהבה ואחדות, כמו שאמר רבי שמעון בר יוחאי לתלמידיו "אנן בחביבותא תליא מילתא" (זוה"ק). אצלנו הכל תלוי באהבה ואחדות, ואהבה אמתית זה לחשב גם על הזולת, לראות איך לקרב גם אחרים אל האילן הנפלא הזה, שעוד אחד יזכה להגיע אל האילן. כלומר, לוותר על ההתקדמות הפרטית, ובלבד שגם חברו יזכה להגיע לאור הצדיק. ללמד עם אחרים מתורת הצדיק, לדבר עם חברו ביראת שמים וכדומה, שזה סימן אמתי שבאמת זכה לתקן את השלוש מדות של האילן, כי המדה השלישית היא ענוה - שלא יחשב רק עצמו, אני כבר הגעתי, ומה לי עם השני, הרי אין לי זמן.... אלא אדרבה יקדיש מזמנו לאחז בשני, להחזיקו ולחזקו "כדי שיהיו כלם ראויים לבוא אל האילן", שרק כך זוכים שנתבטל כל המחלוקות, וזוכים לקבל את אור הצדיק בשלמות.

כל החיות יהיו בוחרים
ויתרצו לשכון בצל אותו האילן,
ועל ענפיו ישכנו כל צפרי שמיא.

כי זה האילן יש לו שלשה שרשים:
אמונה, יראה, עניוּת. -
ואמת, הוא גוף האילן.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יג - מ'השבעה בעטליר'ס' (6)

שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

ואחד התפאר שיש לו בחינת מעט מחזיק את המרבה. פי יש (ו) חתיכת מדינה, שהיא מוציאה פרות הרבה. ואחר-כך כשמחשבין את הפרות שהוציאה המדינה, רואין שהמדינה אינה מחזיקת מקום כל-כך כמו הפרות. כי אין בה מקום כל-כך להחזיק כל-כך פרות.

נמצא שהיא בחינת מעט מחזיק את המרבה. והוטבו דבריו. כי באמת, בודאי הוא בחינת מעט מחזיק את המרבה. ואחד אמר שיש (ו) פרדס נפלא מאד, שיש שם פרות וכו'. ונוסעים לשם כמה וכמה בני אדם ושררות, כי הוא פרדס נאה מאד. ובקיץ נוסעים לשם כמה בני אדם ושררות לטיל שם. ובאמת אין בהפרדס מקום כל-כך שיחזיק כל-כך אנשים. ועל כן הוא מעט מחזיק את המרבה. והוטבו דבריו גם-כן.

ואחד אמר שהדבור שלו הוא בחינת מעט מחזיק את המרבה. כי הוא בעל סוד (שקורין סקרטיר) אצל מלך גדול. ובאין אצלו כמה וכמה בני אדם זה בא עם שבחים להמלך, וזה בא עם בקשות וכיוצא בזה. ובודאי אי אפשר להמלך לשמע את כלם.

ואני יכול לקבץ את כל דבריהם בתוך איזה דבורים מעטים, ולספר לפני המלך אלו הדבורים מעטים, ויהיה כלול בהם כל השבחים והבקשות שלהם. וכל דבריהם כלם, בתוך איזה דבורים מעטים שלי. נמצא שהדבור שלי הוא מעט מחזיק את המרבה.

ואחד אמר שהשתיקה שלו היא בחינת מעט מחזיק את המרבה. כי יש עליו מקטרגים הרבה ובעלי לשון הרע שמלשינים עליו הרבה מאד. וכל מה שמלשינים ודוברים ומקטרגים עליו בלשון הרע הרבה, הוא בשתיקתו מתרץ הכל על-ידי מה שהוא שותק לבד. (כי הוא עושה רק איזה שתיקה והוא תרוץ על הכל) נמצא, ששתיקתו הוא מעט מחזיק את המרבה.

ואחד אמר שהוא בחינת מעט מחזיק את המרבה, כי יש עני אחד והוא סגי נהור. והוא (הינו העני) גדול מאד. והוא (הינו זה שהתפאר וספר זאת) קטן לגמרי, ומוליך אותו. הינו שזה שהתפאר בזה הוא קטן ומוליך את העני הסגי נהור, שהוא גדול מאד.

נמצא שהוא מעט מחזיק את המרבה, כי הסגי נהור היה יכול להחליק, והיה יכול לפל, והוא מחזיק אותו על ידי שמוליכו. ועל כן הוא מעט מחזיק את המרבה. כי הוא קטן ומחזיק את הסגי נהור הגדול כנ"ל.

ביום החמישי גם-כן היו שמחים. וזכרו הזוג את הבעטליר שהיה לו חטטורות, (שקורין הוקיר). והיו מתגעגעים מאד: איך לוקחים בכאן את אותו הבעטליר ההוקיר, כי אם היה הוא בכאן היתה השמחה גדולה מאד!

והנה הוא בא, ואמר: הנני! הנה באתי על החתנה. ונפל עליהם, וחבק ונשק אותם, ואמר להם: בתחלה ברכתי אתכם שתהיו כמוני, ועתה אני נותן לכם. במתנה לדרשה שתהיו כמוני.

ואין אני בעל חטטורות (הינו הוקיר) כלל. רק אדרבא יש לי כתפים כאלו (שקורין פלייציס), שהם בחינת "מעט מחזיק את המרבה". ויש לי הסכמה על זה.

פי פעם אחת היה שיחה וספור, שהיו אנשים מפארים עצמם בבחינה זו. שכל אחד ואחד היה מתפאר שיש לו בחינה זו של מעט מחזיק את המרבה. ומאחד מהם היו מחיכים ושוחקים ממנו, והשאר שהתפארו בבחינה זו, של מעט מחזיק את המרבה, נתקבלו דבריהם. אבל בחינת מעט מחזיק את המרבה שיש לי, הוא גדול מכלם.

פי אחד מהנ"ל התפאר שהמח שלו הוא בחינת מעט מחזיק את המרבה, כי הוא נושא במח שלו אלפים ורבעות אנשים עם כל ההצטרכות שלהם, (וכל התנהגות שלהם), וכל ההיות והתנועות שלהם, הכל כאשר לכל הוא נושא במחו,

ועל-כן הוא מועט מחזיק את המרבה, כי מחו נושא כל-כך אנשים עם וכו' כנ"ל. ושחקו ממנו, ואמרו, כי האנשים אינם כלום, והוא אינו כלום.

ונענה אחד ואמר: אני ראיתי מעט מחזיק את המרבה כזה. פי פעם אחת ראיתי הר שהיה מנח עליו הרבה זבל וטנוף. והיה חדוש אצלי: מהיכן בא על הר הזה כל-כך זבל וטנוף? והיה שם אדם אחד אצל אותו החר, ואמר: כל זה ממני. כי אותו האדם היה יושב שם אצל אותו החר. והשליף שם תמיד על אותו החר זבל ופרש שלו מאכילה ושתיה שלו, וטנף שם. עד שעל ידו נתרבה הזבל והטנוף שם על אותו החר.

נמצא שזה האיש הוא מעט מחזיק את המרבה, כי על ידו נתרבה הזבל כל-כך. (כן הוא בחינת מעט מחזיק את המרבה של האיש הנ"ל שהתפאר במחו שמחזיק כמה אנשים כנ"ל).

וְאֵינִי (הֵינּוּ זֶה הַהוֹקִיר שְׁמִסְפֵּר כֹּל זֶה) הֵייתִי גַם־כֵּן שָׁם. וְאִמְרָתִי: הָאֲמַת
הוּא, שֵׁישׁ לָכֶם בְּחִינַת מְעֻט מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה וְאֵינִי יוֹדֵעַ כֹּל מַה

שֶׁכּוֹנְנֶתֶם בְּדַבְרֵיכֶם. (הֵינּוּ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ כּוֹנֵן כֹּל הַנִּלְשֶׁה תִּפְאָרוֹ בְּבַחֲנֵי מְעֻט
מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה שְׁלֵהֶם) וְזֶה הָאֲחֵרוֹן שֶׁהַתִּפְאָר שֶׁהוּא מוֹלִיף אֶת הַסִּגִּי
נְהוֹר הַגָּדוֹל, הוּא גָּדוֹל מִכֻּלְכֶם.
אֲבָל אֲנִי לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ מִכֻּלְכֶם בְּכֻלָּל.

כִּי זֶה שֶׁהַתִּפְאָר שֶׁהוּא מוֹלִיף אֶת הַסִּגִּי נְהוֹר הַגָּדוֹל, כּוֹנֵן שֶׁהוּא
מוֹלִיף אֶת גְּלִגְלַת הַיָּרֵחַ, שֶׁהוּא בְּחִינַת סִגִּי נְהוֹר. כִּי אֵין לָהּ אוֹר
מִעֲצָמָה כָּלֵל, וְלִית לָהּ מִגְרָמָה כְּלוּם. וְהוּא (הֵינּוּ זֶה שֶׁהַתִּפְאָר בְּזֶה)
מוֹלִיף אֶת הַיָּרֵחַ אַף־עַל־פִּי שֶׁהוּא קָטָן, וְגִלְגַּל הַיָּרֵחַ גָּדוֹל מְאֹד. וְהוּא
קִיּוּם כֹּל הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם צָרִיף אֶת הַיָּרֵחַ.

נִמְצָא שֶׁהוּא בְּחִינַת מְעֻט מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה בְּאֲמַת. אֲבָל בְּחִינַת
מְעֻט מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה שֵׁישׁ לִי הוּא לְמַעַלְהָ מִכֻּלְכֶם בְּכֻלָּל.
וְהָאֲרָיָה. כִּי פַעַם אַחַת הָיָה פֶת אַחַת שֶׁהָיָה חוֹקְרִים: בְּאֲשֶׁר שָׁפַל
חִתָּה יֵשׁ לָהּ צֶל מִיַּחַד, שְׁבֻזָּה הֵצֵל דִּיקָא הִיא רוֹצָה לְנוּחַ שָׁם. וְכֵן
יֵשׁ צֶל מִיַּחַד לְכָל חִתָּה וְחִתָּה. כִּי כָל חִתָּה וְחִתָּה בּוֹחֶרֶת לָהּ אֵיזָה צֶל,
וּבְאוֹתוֹ הֵצֵל דִּיקָא הִיא רוֹצָה לְשַׁכֵּן שָׁם, כִּפִּי הֵצֵל הַמִּיַּחַד לָהּ. וְכֵן
יֵשׁ לְכָל עוֹף וְעוֹף עֲנָף מִיַּחַד, שְׁבֻזָּתוֹ הָעֲנָף דִּיקָא הוּא רוֹצָה
לְשַׁכֵּן.

וְהָלָכּוּ כָּלָם.
וְהָלָכּוּ אֵיזָה זְמַן עַד שֶׁהָיָה רוֹאִים (מִרְחוֹק) אֶת הָאֵילָן. וְהִסְתַּכְּלוּ
וְרָאוּ, וְהִנֵּה אֵין הָאֵילָן עוֹמֵד בְּמָקוֹם כָּלֵל. כִּי אֵין לְאֵילָן מָקוֹם כָּלֵל.
וּמֵאַחַר שֶׁאֵין לוֹ מָקוֹם, אֵיךְ אֶפְשָׁר לְבוֹא אֵלָיו?

וְאֵינִי (הֵינּוּ זֶה הַהוֹקִיר) הֵייתִי גַם־כֵּן שָׁם עִמָּהֶם. וְאִמְרָתִי לָהֶם: אֲנִי
יָכוֹל לְהַבִּיא אֶתְכֶם אֶל הָאֵילָן. כִּי זֶה הָאֵילָן אֵין לוֹ מָקוֹם כָּלֵל, כִּי
הוּא לְמַעַלְהָ מִהַמָּקוֹם לְגַמְרִי, וּבְחִינַת מְעֻט מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה
הוּא עֹדֵן בְּמָקוֹם. כִּי עַל כָּל פְּנִים יֵשׁ לוֹ מָקוֹם מְעֻט רַק שֶׁהוּא
מְעֻט מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה. אֲבָל עֹדֵן יֵשׁ לוֹ מָקוֹם מְעֻט עַל כָּל
פְּנִים,

וּבְחִינַת מְעֻט מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה שֵׁישׁ לִי, (הֵינּוּ לְבַעַל הַחֲסוּטוֹרוֹת)
הִיא בְּחִינַת סוֹף הַמָּקוֹם לְגַמְרִי, שְׁמִשָּׁם וּלְמַעַלְהָ אֵין מָקוֹם כָּלֵל.
עַל כֵּן אֲנִי יָכוֹל לְשֵׂא אֶת כָּלְכֶם אֶל הָאֵילָן שֶׁהוּא לְמַעַלְהָ מִהַמָּקוֹם
לְגַמְרִי.

(כִּי זֶה בְּעַל הַחֲסוּטוֹרוֹת הוּא כְּמוֹ בְּחִינַת מִמְצָע בֵּין הַמָּקוֹם וּבֵין לְמַעַלְהָ מִן הַמָּקוֹם
לְגַמְרִי. כִּי יֵשׁ לוֹ בְּחִינָה עֲלִיּוֹנָה שֶׁל בְּחִינַת מְעֻט מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת
סוֹף הַמָּקוֹם מִמֶּשׁ, שְׁמִשָּׁם וְהִלָּאָה אֵין נִמְצָא תַּבַּת מָקוֹם כָּלֵל. כִּי מִשָּׁם וּלְמַעַלְהָ הִיא
בְּחִינַת לְמַעַלְהָ מִן הַמָּקוֹם לְגַמְרִי. וְעַל כֵּן הוּא יָכוֹל לְשֵׂא אוֹתָם מִתּוֹךְ הַמָּקוֹם, לְבְּחִינַת
לְמַעַלְהָ מִן הַמָּקוֹם. וְהִבּוֹן) וְלִקְחֹתִי אוֹתָם, וְנִשְׂאֹתִי אוֹתָם לְשָׁם אֶל הָאֵילָן
הַנִּלְשֶׁה.

נִמְצָא שֵׁישׁ לִי הַסִּפְּמָה מִהַנִּלְשֶׁה, שֵׁישׁ לִי בְּחִינָה עֲלִיּוֹנָה שֶׁל מְעֻט
מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה. (בְּשִׁבִיל זֶה הָיָה נִדְמָה כְּבַעַל חֲסוּטוֹרוֹת, כִּי הוּא נוֹשֵׂא עֲלָיו
הַרְבֵּה, כִּי הוּא בְּחִינַת מוֹעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה כְּנִל) וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם זֹאת
בְּמִתְנָה שֶׁתִּהְיֶה כְּמוֹנִי.

וְנַעֲשֶׂה שֵׁם שְׂמִחָה גְּדוֹלָה וְחִדּוּהָ רַבָּה מְאֹד.

וְאֵינִי (הֵינּוּ זֶה הַהוֹקִיר שְׁמִסְפֵּר כֹּל זֶה) הֵייתִי גַם־כֵּן שָׁם. וְאִמְרָתִי: הָאֲמַת
הוּא, שֵׁישׁ לָכֶם בְּחִינַת מְעֻט מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה וְאֵינִי יוֹדֵעַ כֹּל מַה
שֶׁכּוֹנְנֶתֶם בְּדַבְרֵיכֶם. (הֵינּוּ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ כּוֹנֵן כֹּל הַנִּלְשֶׁה תִּפְאָרוֹ בְּבַחֲנֵי מְעֻט
מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה שְׁלֵהֶם) וְזֶה הָאֲחֵרוֹן שֶׁהַתִּפְאָר שֶׁהוּא מוֹלִיף אֶת הַסִּגִּי
נְהוֹר הַגָּדוֹל, הוּא גָּדוֹל מִכֻּלְכֶם.

אֲבָל אֲנִי לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ מִכֻּלְכֶם בְּכֻלָּל.
כִּי זֶה שֶׁהַתִּפְאָר שֶׁהוּא מוֹלִיף אֶת הַסִּגִּי נְהוֹר הַגָּדוֹל, כּוֹנֵן שֶׁהוּא
מוֹלִיף אֶת גְּלִגְלַת הַיָּרֵחַ, שֶׁהוּא בְּחִינַת סִגִּי נְהוֹר. כִּי אֵין לָהּ אוֹר
מִעֲצָמָה כָּלֵל, וְלִית לָהּ מִגְרָמָה כְּלוּם. וְהוּא (הֵינּוּ זֶה שֶׁהַתִּפְאָר בְּזֶה)
מוֹלִיף אֶת הַיָּרֵחַ אַף־עַל־פִּי שֶׁהוּא קָטָן, וְגִלְגַּל הַיָּרֵחַ גָּדוֹל מְאֹד. וְהוּא
קִיּוּם כֹּל הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם צָרִיף אֶת הַיָּרֵחַ.

נִמְצָא שֶׁהוּא בְּחִינַת מְעֻט מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה בְּאֲמַת. אֲבָל בְּחִינַת
מְעֻט מַחְזִיק אֶת הַמְרָבָה שֵׁישׁ לִי הוּא לְמַעַלְהָ מִכֻּלְכֶם בְּכֻלָּל.
וְהָאֲרָיָה. כִּי פַעַם אַחַת הָיָה פֶת אַחַת שֶׁהָיָה חוֹקְרִים: בְּאֲשֶׁר שָׁפַל
חִתָּה יֵשׁ לָהּ צֶל מִיַּחַד, שְׁבֻזָּה הֵצֵל דִּיקָא הִיא רוֹצָה לְנוּחַ שָׁם. וְכֵן
יֵשׁ צֶל מִיַּחַד לְכָל חִתָּה וְחִתָּה. כִּי כָל חִתָּה וְחִתָּה בּוֹחֶרֶת לָהּ אֵיזָה צֶל,
וּבְאוֹתוֹ הֵצֵל דִּיקָא הִיא רוֹצָה לְשַׁכֵּן שָׁם, כִּפִּי הֵצֵל הַמִּיַּחַד לָהּ. וְכֵן
יֵשׁ לְכָל עוֹף וְעוֹף עֲנָף מִיַּחַד, שְׁבֻזָּתוֹ הָעֲנָף דִּיקָא הוּא רוֹצָה
לְשַׁכֵּן.

וְעַל כֵּן חִקְרוּ אִם יְכוּלִים לְמַצָּא אֵילָן כֵּזֶה, אֲשֶׁר בְּצִלוֹ יִשְׁכְּנוּ כֹל
הַחַיּוֹת. שֶׁכָּל הַחַיּוֹת יִהְיוּ בּוֹחֲרִים וְיִתְרַצּוּ לְשַׁכֵּן בְּצִל אוֹתוֹ הָאֵילָן,
וְעַל עֲנַפָּיו (שֶׁל אוֹתוֹ הָאֵילָן) יִשְׁכְּנוּ כֹל צִפְרֵי שָׁמַיָא.

וְחִקְרוּ שְׂוִמְצָא אֵילָן כֵּזֶה, וְרָצוּ לִילֵף לְשָׁם אֶל אוֹתוֹ הָאֵילָן. כִּי
הָעֲנָף הַמִּפְּלָא שֵׁישׁ שָׁם אֲצֵל אוֹתוֹ הָאֵילָן אֵין לְשַׁעַר. כִּי יֵשׁ שָׁם כֹּל
הָעוֹפּוֹת וְכָל הַחַיּוֹת, וְשָׁם אֵין שׁוּם הֶזֶק מִשׁוּם חִתָּה. וְכָל הַחַיּוֹת
וְכוֹ' מְעַרְבִים שָׁם, וְכָלֶם מִשְׁחֻקִים שָׁם, וּבְנִדְאֵי הוּא תַעֲנוּג מִפְּלֶג
מְאֹד לְהִיּוֹת שָׁם אֲצֵל אוֹתוֹ הָאֵילָן.

וְחִקְרוּ לְאֵיזָה צַד צְרִיכִים לִילֵף לְבוֹא אֶל אוֹתוֹ הָאֵילָן.
וְנִפְּל מַחְלֻקַת בֵּינֵיהֶם עַל זֶה, וְלֹא הָיָה מְכָרִיעַ בֵּינֵיהֶם. כִּי זֶה אָמַר
שְׁצְרִיכִים לִילֵף לְצַד פְּלוֹנִי לְמִזְרַח, וְזֶה אָמַר לְמַעְרָב, וְזֶה אָמַר
לְכָאן וְזֶה לְכָאן וְכוּ'. עַד שֶׁלֹּא הָיוּ יְכוּלִים לְהַכְרִיעַ לְאֵיזָה צַד
צְרִיכִים לִילֵף לְבוֹא אֶל אוֹתוֹ הָאֵילָן.

וּבָא חֲכָם אֶחָד, וְאָמַר לָהֶם: לָמָּה אַתֶּם חוֹקְרִים בְּאֵיזָה צַד לִילֵף
אֶל הָאֵילָן, חִקְרוּ מִתַּחֲלָה מִי נִמִּי הָאֲנָשִׁים שִׁיכוּלִים לְבוֹא אֶל אוֹתוֹ
הָאֵילָן. כִּי אֶל אוֹתוֹ הָאֵילָן לֹא כָּל אָדָם יְכוּל לְבוֹא אֲצֵלוֹ, כִּי אִם
מִי שֵׁישׁ לוֹ הַמְדוּת שֶׁל הָאֵילָן.

כִּי זֶה הָאֵילָן יֵשׁ לוֹ שְׁלֹשָׁה שָׁרְשִׁים: שָׁרֵשׁ אֶחָד הוּא אֲמוּנָה, וְהַשְּׁנַיִם,
הוּא יְרָאָה, וְהַשְּׁלִישִׁי, הוּא עֲנִיוּת. וְאֲמַת, הוּא גּוֹף הָאֵילָן. וּמִשָּׁם

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות מעשה י"ג (6) - מהשבעה בעטלירס

- ח. במה התפאר השישי?
 שהשתיקה שלו הוא מועט מחזיק את המרובה
 כי הוא קטן לגמרי והוא מוליך עני גדול מאוד
 שתי התשובות נכונות
- ט. *Stle פכות: האס נתקבלו דבריהס?*
 כן
 לא
 דברי כולם נתקבלו חוץ מהראשון
- י. על מי אמר הבעטלער שהוא גדול מכולם?
 על בעל הפרדס
 על בעל הסוד אצל המלך
 על הקטן שמוליך את העני
- יא. האם נמצא אילן כזה שכל החיות יתרוצו לשכון בצל האילן ועל ענפיו ישכנו כל הציפורים?
 נמצא אילן שחזן מהאריה כולם ישכנו בצילו
 נמצא כזה אילן
 חלק אמרו שנמצא, וחלק אמרו שלא.
- יב. לאיזה צד הולכים לאותו אילן?
 חלק אמרו לצד מזרח וחלק אמרו לצד מערב
 כולם אמרו לצד מערב
 כולם אמרו לצד מזרח
- יג. מי יכול לבוא לאותו האילן?
 מי שיש לו אמונה ויראה
 מי שיש לו עניויות ואמת
 מי שיש לו אמונה, יראה, עניויות, ואמת
- יד. האם חכו שכולם יתקנו את המידות הנ"ל, והאם בסוף ידעו באיזה צד האילן?
 לא חכו לכולם ולא ידעו לאיזה צד האילן
 חכו לכולם ולא ידעו לאיזה צד האילן
 חכו לכולם, ובאו כולם על דעת אחד באיזה צד נמצא האילן
- טו. איזה בחינה של מועט מחזיק את המרובה יש לבעטלער?
 כי הוא יכול להביא את כולם לאותו האילן
 כי הוא יכול להוליך את העני הגדול
 כי יש לו חתיכת מדינה שמוציאה פירות הרבה
- טז. מה אלה *סומא מהסיפור Se היוס החמישי?*
 סומא הוא דבר *סומא* סודי
 סומא הוא *סומא* סודי

- א. איזה כתפיים יש לבעטלער ההוקיר?
 כתפיים חלשים מאוד
 כתפיים שבורות
 כתפיים בבחינת מועט מחזיק את המרובה
- ב. זה שהתפאר שהוא מחזיק במחו האנשים וההצטרפויות שלהם, האם קבלו את דבריו?
 קבלו את דבריו
 שחקו ממנו
 התפעלו מאוד ממנו
- ג. למה דומה זה שהתפאר שהוא מחזיק במחו האנשים וההצטרפויות שלהם?
 לאדם שיושב על ההר ועל ידו מונח הרבה זבל וטנוף מהאוכל שלו
 לאדם שיש לו פרדס נפלא, והוא מחזיק הרבה אנשים יותר ממה שיכול להיכנס בפרדס
 לבעל סוד אצל מלך גדול, והוא יכול לקבץ את כל הדברים לדיבורים מועטים
- ד. במה התפאר השני?
 כי יש לו חתיכת מדינה שמוציאה פירות הרבה
 כי יש לו פרדס נפלא, והוא מחזיק הרבה אנשים יותר ממה שיכול להיכנס בפרדס
 כי הוא בעל סוד אצל מלך גדול, ואני יכול לקבץ את כל הדברים לדיבורים מועטים
- ה. במה התפאר השלישי?
 כי יש לו חתיכת מדינה שמוציאה פירות הרבה
 כי יש לו פרדס נפלא, והוא מחזיק הרבה אנשים יותר ממה שיכול להיכנס בפרדס
 כי הוא בעל סוד אצל מלך גדול, ואני יכול לקבץ את כל הדברים לדיבורים מועטים
- ו. במה התפאר הרביעי?
 כי יש לו חתיכת מדינה שמוציאה פירות הרבה
 כי יש לו פרדס נפלא, והוא מחזיק הרבה אנשים יותר ממה שיכול להיכנס בפרדס
 כי הוא בעל סוד אצל מלך גדול, ואני יכול לקבץ את כל הדברים לדיבורים מועטים
- ז. במה התפאר החמישי?
 שהשתיקה שלו הוא מועט מחזיק את המרובה
 כי הוא קטן לגמרי והוא מוליך עני גדול מאוד
 שתי התשובות נכונות

ונעשה שם שמחה גדולה וחדוה רבה מאוד - בהצלחה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72